

23 ΜΑΪΟΥ 2021
† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας
μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ.

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{υ ρ} ευ
^φ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
ου ^{Γ ρ} ^{ζ ζ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^{Γ ρ} ^{ζ ζ}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω ^{Πα}

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
 νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος
 σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Γα} Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των ^{Πα}

κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το το κος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα

βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
 ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Παν τα αν θρω πι να α κα τα δε ξα α με νος παν
 τα η με τε ρα α οι κει ω σα α με νος προ ση
 λω θη ναι εν Σταυ ρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα μ
 θα να τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω
 πος ι να το αν θρω πι ι νον εκ θα να α τσ λυ
 τρω σης ως Θε ος δι ο ως ζω ο δο τη βο ω μεν
 σοι δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου
 Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
 σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
 Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι ι

ον ^{Γα} _{π 9} ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
 σκυ υ λευ ται ^Δ _{δ 2} γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
 α αν εν δε δυ ται ^{Γα} _{ν 2} δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κρ αυ γα
 ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

T ^{Γα} α ε που ρα νια α πο θω η γα α λ λο ντο και
 τα ε πι γει α α τρο μω ε ξι ι στα ντο ^Δ _{δ 2} ο τε η
 α χραν τος φω νη ε πη ηλ θε σοι Θε ο το κε ^{π 9}
 μι α γαρ πα νη η γυ ρι ις αμ φο τε ροις ε πε ε λαμ
 ψεν ^Δ _{δ 2} ο τι τον πρω το πλα α ζον εκ θα να τ ε ρ ρυ σα
 το ^{Γα} _{ν 2} δι ο συντω Α γγε λω βο ω μεν σοι ^{υ 9} χαι αι
 ρε α γνη Πα ρ θε νο μη τορ ^Γ ₂₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^Λ _{π 9} Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν ₂₂ δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{υ 9}

Tων αγγελων οδηγηημος ²²κατε

πλαγη ορωων σε ²²εννεεκροιολογι

σθεεεεντα ⁹τθθανατθδεσωωωτερ ²²

τηνισχυνκαθελοοντα ²²καισυνεεαυ

τωωτονΑδαμειγειρανα ⁶καιεξ ⁹

αδσπανταςελευθερωωσαντα ⁹

EυλογητοςειειΚυριε ²²διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ ⁹

Tιταμυρασυμπαθωςτοιςδαακρυσι ²²ωω

μααθητρικιναααατε ⁹οαστρα

πτωνεντωταφωΑαγγελος ²²προσεφθεεγ

γεετοταιςμυροφοοοοροις ⁹ιδετεευ

μειςτοντααφονκαιησθητε ⁹οσωτηρ

γαρεξανεεεστητθμνηηματος ⁹

EυλογητοςειειΚυριε ²²διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον ^v ₂₂ προς το μνη η μα α σα θρη νο λο γω ο ο ο ο
σαι ^u ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος
και ει ει ει ει πε ^v ₂₂ θρη νω ο ο και ρο ος πε ε παυ
ται μη κλαι ε τε ^u ₉ την α να στα σιν δε α πο
στο λοις ει ει πα τε ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^v ₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα ^u ₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν
ρων ελ θω ο ο ο ο σαι ^v ₂₂ προς το μνη η μα σα
Σω ω ω ω τερ ^u ₉ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ
προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νω ^v ₂₂ τι με τα α α νε
κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τω μνη η μα τος ^u ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι ^u ₉

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^υ₂₂ και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^υ₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο την τε κθ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^υ₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^υ₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ς ι α ^υ₂₂ Α λλη

λθ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α A λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο
 ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω A
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος ^{Γα ϕ}

Ἀντίφωνον A

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
 Βα βυ λω ω νος ^π ₉ κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
 κυ σον Λο γε ^ρ ₂₂

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
 θε οις ^π ₉ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
 ζω ι ας ^ρ ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
 μα τι ^υ ₉ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π₉ εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Β΄

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν ^π₉ την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν ^ρ₂₂

T ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ^υ₉ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι ^ρ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φια ^π₉ ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν ^π₉ αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω ^Γ₂₂

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται ^π₉ των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν ^Γ₂₂

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα ^π₉ τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας ^Γ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην ^π₉

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
^υ₉ εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^π₉ συν
Πα τρι γαρ α νυ μνειται και τω Λο γω ^Γ₂₂

Τὸ Προκείμενον.

^χ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^u και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σεται ^γ ²²

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^u και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σεται ^γ ²²

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^u και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σεται αι αι ^γ ⁷ ²²

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

ᾠχος ²² Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε ²²

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η ^γ ²² ²² πα σα τον

Κυ ρι ^χ ο ο ον ^Δ ²²

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέσθαι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην,

οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την ανομιαν με εγω γινωσκω και
η μαρτια με νωπιον μεστι δια παν

τος

Σοι μονη η μαρτον και το πονηρον ε
νωπιον σε ποιησα οπως ανδικαιω
θης εν τοις λογοις σε και νικησης εν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ ανομιαν σου νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σε δηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας ος ος ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον ος α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσ προσωπσ σδ και
το Πνευμα σδ το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σδ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσδ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και οσνησδ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγειλη την ανεσινσδ

Οτι ειηθελησασθυσιν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

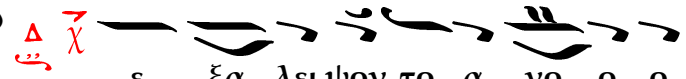
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

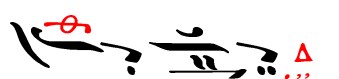

 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
 (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα

 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα

τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως

Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον

τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α

δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη

αι ω ω νι ι ος

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κοσ μον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τῆς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α να στα ντα κα τι δῶ σα σον Υι ον και Θε ον

χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε

α γνη και το χαι ρε προ τῶ γω σ ως πα αν των χα ρας

αι τι ι α α εις δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α

μω ω με

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε

Ν υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω

γουν πα σα κτι ι σις την ε γερ σιν Χρι στου εν η

ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην

σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τη εν τη

βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο

μαι ση η μερον α γα θε τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα ασιτοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Η ε ον ον ε κυ η σας σαρ κι εκ νε κρων καθως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη

Α γνη χο ρευ ε και του τονως Θε ον α χραντε με γα

α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ παραλύτου.

Τὴν ὠραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

Ρ η μα πα ρα λυ το ον μο νο συν ε ε σφιγ ξεν ως

ο πα γ κο σμι ο ος λο γος ε φθε εγ ξα το του δι

η μας ε πι της γης ο φθε εντος δι ευ σπλα γχνι αν

ο θεν και τον κρα β βα το ον ε πι φε ρων δι η ηρ χε

το καν οι Γραμ μα τεις ο ο ραν το πρα χ θεν ε εχ υ πε

φερον^ν κα κι ασκα τε χο ο με νοι φθο νω^υ τας ψυ
χας πα ρα λυ υ ο ο ντι^ρ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον^Δ

τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι^Π εν τη

γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ^π

μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

αν^Δ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα

ζεσθαι^ν δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι^υ χαι

αι ρε η Κε χα ρι ι τω με ε νη η η η^ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ παραλύτου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἀγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὠμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ

ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Συννάδων. (†821)

Στίχ. Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέφας βίω,

Λύη Μιχαὴλ οἶα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδέδραμεν ἐκ γῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μυροφόρου Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθείσης. (α' αἰ.)

Στίχ. Ψυχὴν φέρει νῦν οὐκ ἄρωμα Μαρία,

Ἄρωμάτων σοι, Σῶτερ, εὐωδεστέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μανῆν, προφήτου καὶ διδασκάλου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σαλωνᾶς ὁ Ῥωμαῖος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπονδὰς ἀπειθῶν προσφέρειν εἰδωλίοις,

Τέμνη, Σαλωνᾶ, καὶ Θεῷ σπονδὴ γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σέλευκος, πριονισθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φέρει Σέλευκος ἀστενακτὶ τὴν πρίσιν,

Καὶ τὸν πολυστένακτον ἐκλείπει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Συνεσίου, ἐπισκόπου Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πνεῦμα συνέσεως εὔρε σεπτὸν οἶκον,

Τὸν Συνέσιον, ποιμένα Καρπασίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἱερομαρτύρων, Ἐπιτασίου (Epitacius), α' ἐπισκόπου Τούδης (Tude, Tui) ἐν Γαλικίᾳ, καὶ Βασιλέως, β' ἐπισκόπου Βράγας (Braga) ἐν Πορτογαλίᾳ. (~†60-95)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Εὐφηβίου (Euphebius), ἡ ἐπισκόπου Νεαπόλεως ἐν Ἰταλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Δονατιανοῦ καὶ Ῥογατιανοῦ, τῶν ἀυταδέλφων ἐν Νάντῃ (Nantes) τῆς Γαλλίας. (~†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μερκουλιαλίου (Mercurialis), ἐπισκόπου Φορλίου (Forlì) ἐν Ἰταλίᾳ, ζηλωτοῦ πολεμίου τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τοῦ Ἀρειανισμοῦ. (†406)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Δεσιδερίου, ἐπισκόπου Ἄνδεματουννου (Andematunnum, Langres) ἐν Γαλατίᾳ. (†407)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κουῖντιανοῦ, Λουκίου, Ἰουλιανοῦ, καὶ ἐτέρων δέκα ἐννέα (19), κατὰ τὸν διωγμὸν ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν Βανδάλων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ τελειωθέντων. (†430)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Πατρικίου, ἐπισκόπου

Βαυοκάσσης (Augustodurum, Bajocassi, Bayeux) ἐν Νορμανδία. (†469)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Εὐτυχίου καὶ Φλωρεντίου, ἡγουμένων μονῆς ἐν Βαλκαστορία (Valcastoria) πλησίον τῆς Νουρσίας ἐν Ἰταλία. (†540)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γοβάνου (Goban, Gobhna), ἡγουμένου τῆς μονῆς Παλαιοῦ Λέιλιν (Leighlin), εἶτα ἐν Τασκάφριν (Tascaffin) τῆς Ἰρλανδίας ἀσκήσαντος. (†632)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δεσιδερίου, ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλία. (†608)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Συναγρίου (Syagrius), ἐπισκόπου Νικαίας (Nice) ἐν Γαλλία. (†787)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουϊβέρτου (Guibertus), ἐρημίτου ἐν Βραβάντη (Brabant) τοῦ Βελγίου. (†962)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου βασιλέως Δημητρίου, τοῦ διὰ τοῦ ἁγίου σχήματος με-τονομασθέντος Δαμιανοῦ μοναχοῦ, καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Γκαρέντια Γεωργίας τελειωθέντος. (†1156)

Στίχ. Ἀφείς Δημήτριος τιμὰς βασιλέως,

Φέρει πορφύραν, τρίβωνα μοναζόντων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς εὐρέσως τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου (†1073), ἐπισκόπου Ῥοστώφ. (1164)

Στίχ. Λέων ἦν ἐχθροῖς ὁ Ῥοστώβ πατὴρ Λέων,

Καὶ νῦν ὑπὲρ τοὺς λέοντας σοβοῖ τούτους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, ἡγουμένης τῆς μονῆς Πολδοτσκ ἐν Ῥωσία. (†1173)

Στίχ. Τὴν εὐφροσύνην τοῦ κόσμου ἀρνηθεῖσα,

Ἐν Χριστῷ εὐφραίνεται ἡ Εὐφροσύνη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος, ἐπισκόπου Σουζδάλ ἐν Ῥωσία. (ιβ' αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν Γιαροσλάβλ Ῥωσίας. (†1219)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου ἀ, μητροπολίτου Πεκίου καὶ ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1279)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου (†1336) καὶ Κυρίλλου (†1384), ἐπισκόπων Ῥοστώφ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς παρὰ τὴν λίμνην Γκάλιτς ἐν Ῥωσία. (†1460)

Στίχ. Πᾶσαν παραθεῖς τὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ,

ᾠφθη ὁ Παῖσιος ἀσκητὴς μέγας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀδριανοῦ καὶ Θεολήπτοϋ (Bogolep), ἐν τῇ μονῇ Οὐγκλιτς ἀσκησάντων. (τέλη ιε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου καὶ Ἰωαννικίου, ἐν τῇ μονῇ Ζαονικίεφ Βολογκτᾶ ἀσκησάντων. (τέλη ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Δωροθέου ἐρημίτου τῆς Λαύρας Πσκόφ (†1622), καὶ Ἰλαρίωνος τῆς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου πλησίον τοῦ Πολότσκ. (ιζ'- ιη' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου Περεϊασλάβλ ἐν Ῥωσίᾳ. (ιζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἀγίου Νικολάου Σαρτόμα ἐν Ῥωσίᾳ. (ιζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν ἀγίων τῶν διαλαμφάντων ἐν Ῥοστώφ, Γιαροσλάβλ, Περεσλάβλ, Οὔγκλιτς καὶ Ποσεχόνσκ Ῥωσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς καὶ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ τοῦ Βατοπαιδινοῦ (†186), τοῦ ἐξ Ἰθάκης καταγομένου καὶ ἐπιλεγομένου «Παπουλάκη».

Στίχ. Εὗρες Ἰθάκην, Ἰωακείμ, τὴν θείαν,

Μονῆς ἐξωρημένος Βατοπαιδίου.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχ. Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.

Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα φ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε
πι νι κι ον α α δο ον τας

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ὠδὴ δ'

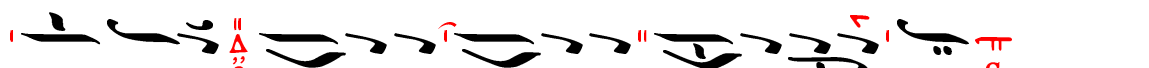
Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χριστον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πασι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

K

 α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

ὠδὴ ζ'

O

 Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

 α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A

 υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε

ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ
 ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ
 ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου
 μεν Χρι στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ᾠδῆ.

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταν τα τρι η μερον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
να στα αν τα τρι η με ρ ο ν εκ τα φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τον ζ ω ο δο την

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σα λ η μ η γ α ρ δο ξ α Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
πι σε α νε τει λε χο ρ ευ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ
Σ ι ω ν συ υ δε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θε ο το ο κε
εν τη ε γ ε ρ σ ει τ ο υ το ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο και ν ο ν Πα α σ χ α τ ο ζ ω ο θ υ τ ο ν
θ υ υ μα α μ ν ο ς Θε ο υ ο αι ρ ω ν την α μα ρ
τι αν κο σ μ ο υ

Ω θ ει α ς ω φ ι λ η ς ω γ λ υ κ υ τ α τ η ς σ ο υ
φ ω ν η ς με θ η μ ω ν α ψ ε υ δ ω ω ς γ α α α ρ ε
π η γ γ ει λ ω ε σ ε σ θ αι με χ ρ ι τ ε ρ μα τ ω ν αι ω ω ν ο ς

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

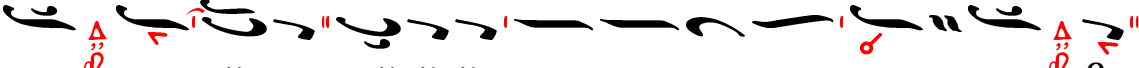

τοςτο κρᾶτος

Σ υμ φωνως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζομεν
πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ
ψε ση η μερον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος
της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

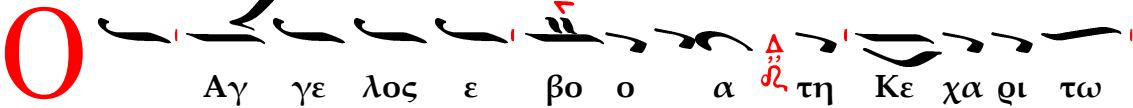
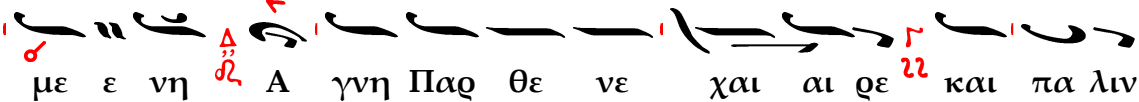
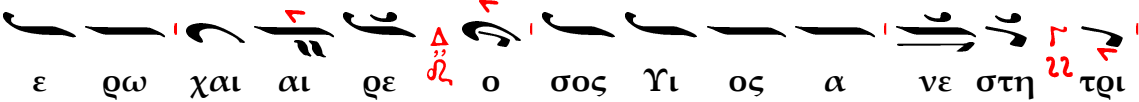
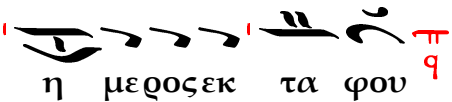
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νω α μην

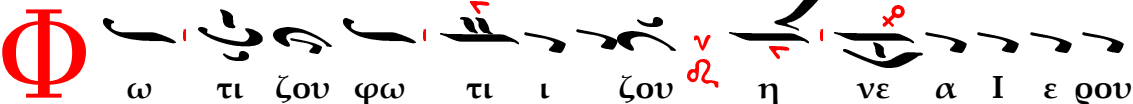
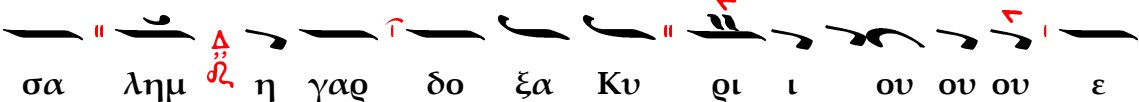
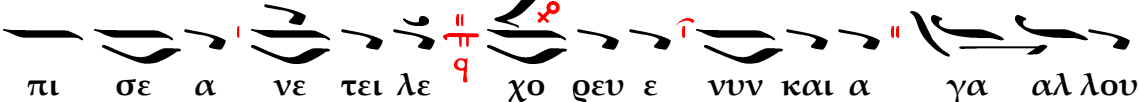
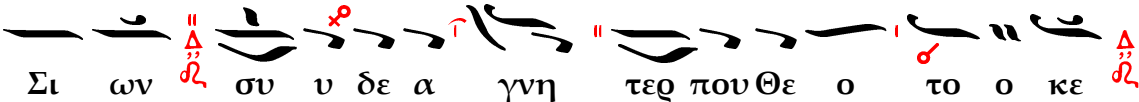

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η μερος εκ τα φου

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τς
φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
η σος α νε τει λε λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε

 ρον και τες πι στρ ς ςς παν τας κα ταυ γα α σας θε

 ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

 Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

 ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη

 η μεροσεκ τα φου

 Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου

 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

 εν τη ε γερ σειτου το οκουου σουου ου ου

και ἀργῶς

 Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κσ σ σ σ σ σ σ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

Καὶ τοῦ παραλύτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ε πε στη ο φι λα αν θρω πος και παν

οι οι κτι ιρωων Κυ υ ρι ος προ βα τι κη κο ο λυμ
 βη η η θρα τθ θε ρα α πευ σαι αι τας νο ο
 σος ευ ρε δε κα α τα κει ει με νον αν θρω
 πον πλει ει στοις ε ε τε σι και προς αυ το ον ε
 βο ο η σεν α ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι
 προς τας ο δος τας ευ θει ει ας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω του ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
 σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ του ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ₂₂

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^u_q κα τα το ^χ πλη θοσ τησ με γα λω ω συ νησ αυ τσ ^{Πα}

Δ ^{Γα} ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ στη

^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων ^{Πα}

ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^Γ₂₂

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^u_q αι νει τε αυ τον ^χ

^{Πα} εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Π_q

Δ ^{Γα} ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ ^{Πα}

λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δρι ον τησ μα ται ^Π_q

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου ^{Πα}

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ην ο κο ^Π_q

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

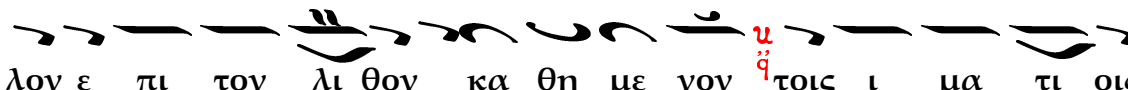
Στίχ. γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω

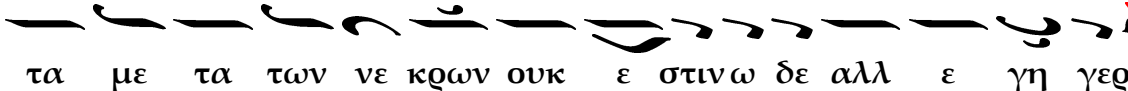
X
α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

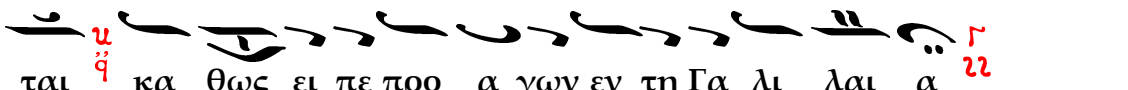

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

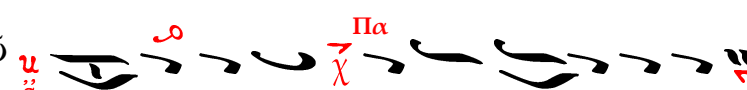

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

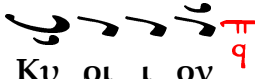

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

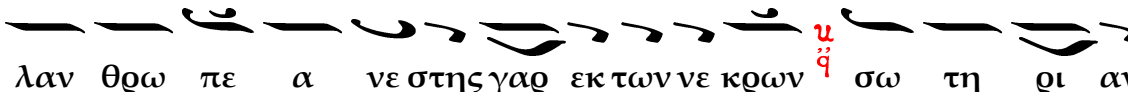

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

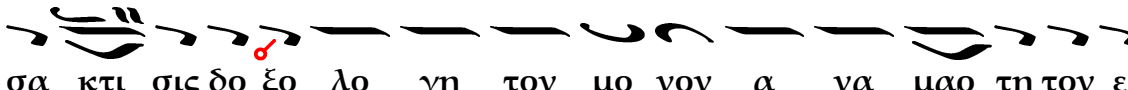
Στίχ. δ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

E
ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μα ρ τη τον ε

λε ησον η μας

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χουπαρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν

φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου
ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

K^{Νη} υ ρ ι ε τ ο ν π α ρ α λ υ υ τ ο ν ο υ χ η κ ο λ υ μ
 β η θ ρ α ε θ ε ε ρ α π ε ε υ σ ε ν α λ λ ο σ ο ς λ ο ο γ ο ς
 α ν ε κ α ι α ι α ι ν ι ι ι ι σ ε και ο υ δ ε η
 π ο λ υ χ ρ ο ο ν ι ο ς α α υ τ ω ε ν ε ε π ο ο
 ο δ ι σ ε ε ε ν ο ο ο ο σ ο ς ο τ ι τ η η η
 η ς φ ω ν η η η ς σ ο υ ο υ ο ξ υ τ ε ε ρ α α α η
 ε ν ε ε ρ γ ε ι α α ε ε δ ε ι ε ι ε ι χ θ η και
 τ ο δ υ σ β α α σ τ α α κ τ ο ν β α α ρ ο ς α π ε ε ε ρ ρ ι ι ι
 ι ψ ε και τ ο φ ο ρ τ ι ο ν τ η ς κ λ ι ι ν η ς ε β α α
 α σ τ α α α σ ε ν ε ι ς μ α ρ τ υ ρ ι ι ο ν τ ο υ ο π λ η η
 η θ ο υ ο ς τ ω ν ο ι ο ι κ τ ι ρ μ ω ν σ ο υ δ ο ο ο ο ξ α α α α
 σ ο ι

Ἦχος Πάφ

K α ι ν υ υ υ υ υ ν και α α ε ι και ε ι ς τ ς
 α ι α ι ω ω ω ν α ς τ ω ν α ι ω ω ν ω ν α α α μ η ν

A^{Κε} ν α σ τ α σ ε ε ω ς η η μ ε ε ε ε ρ α και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 Μ νου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ^{u q} ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν ^{r z}

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ [♀] ^{Πα}

πα ντο κρα α τορ ^{Γα} ^{π q} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^{r z}

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι [♀]

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του ^{Πα}

κο ο σμου ^{Γα} ^{π q} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας ^{r z}

α μαρτι ι ας του κο σμου ^{r z}

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ [♀]

δε ξι ων του Πα τρος ^{u q} και ε λε η σον η μας ^{r z}

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος [♀]

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος ει δο ο ο ξαν Θε ου Πα ^{r z}

τρως α μην ^{r z}

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και [♀]

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ^{u q}

και ειστον αι ω νατουαι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρτητους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^{u q} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ει ν το θε λη μα σου ^{u q} ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^{u q} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε ^π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^π₉

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι
ο ος ^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Πα} Α γι ος Α
θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο
ον η η μα α α α α α α α ας

Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α
σω μεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Ἁ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

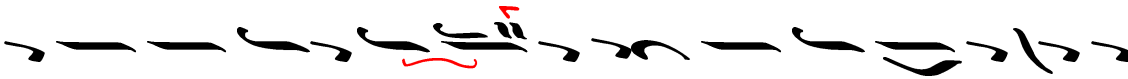
Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θε
ον Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον η μα
ας Υι ε Θεου ο αναστα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:
Ψαλλοντας οι αλλη λυ λυ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Γα ρ

Ευφρανεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε
νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

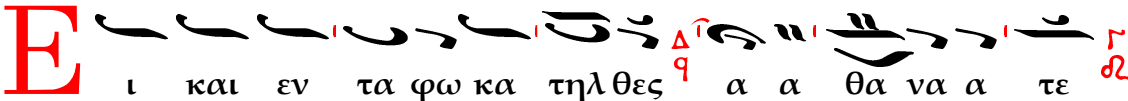
 ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς).

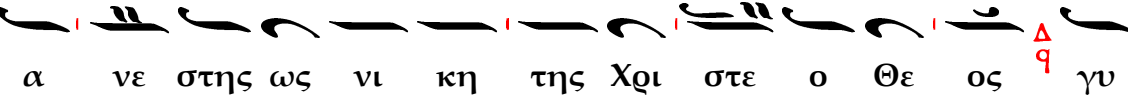
Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

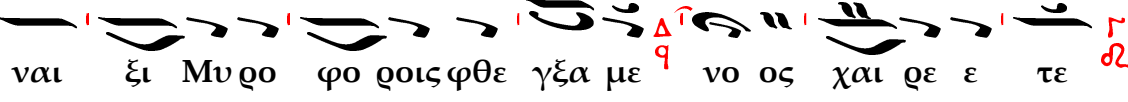
Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε

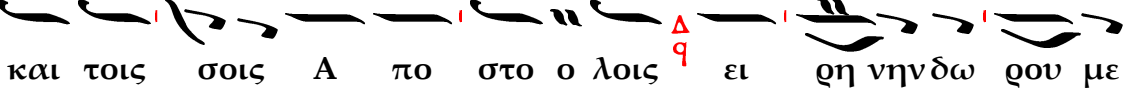
 α λλα του Α δσ κα θει λες τη ην δυ να α μιν και

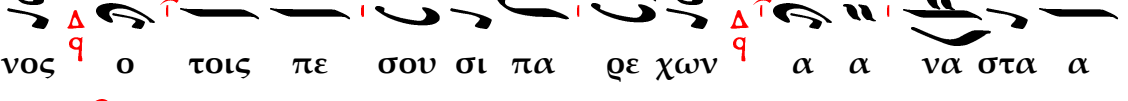
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε

 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με

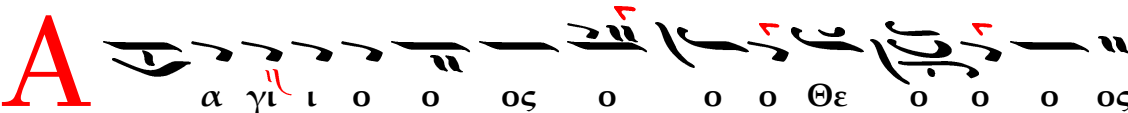
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α

 σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

 λα τε τω βασι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

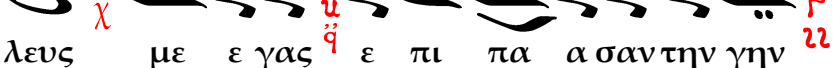

 λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

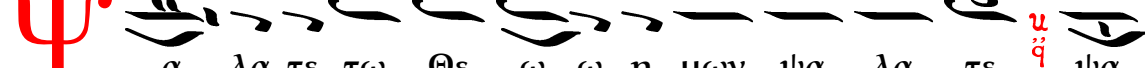

 σε ως

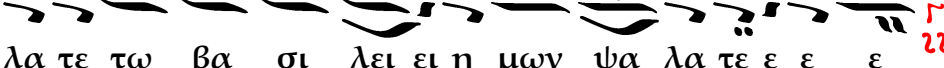

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

 λα τε τω βασι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βασι

 λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

 λα τε τω βασι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν

ἔθηκαν ἐν ὑπερῶν. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτήν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ).

Ἦχος ἰῖ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^{u q}

ρῦσαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^{u q}

και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω

ω σαι αι με 22

A λλη λ8 8 ï ï α 22 A α λλη η λ8 8 8

8 ï ï ï ï α 22 A α α α α λλη η η η

λ8 8 8 8 ï ï ï α α α α 22

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 1-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α α α
 Μ α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Νη ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω
 Μ ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Νη ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 Ζω λη η η η η η η η η η η ζω ο ο ο
 Γα ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω
 Ζω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α

ο λωων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Γα Ζω Μ Νη
Ταις αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις α ο ρα α

Γα φ Δι Γα
α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ι α α α α α

Νη Μ
α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο υ υ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τῷ πνευ μα το ο ος ος

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ος Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α ος ς

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου , α' Ծ Կ η' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος ̄ Πα ρ

Ο^{Πα} α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο α α
τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε νη
Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι αι ρε ε
και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι ρε ο
σος Υι^Μ υι ο ος α νε ε ε ε ε ε ε
στη^{Πα} τρι ι ι ι η η με ρος ε ε εκ τα α
α φου

* και τς νε^Μ ε κρη ρς ε γει ει ει ει ει ει
ρας^{Πα} λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι α
α α α α σθε

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθεσ καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρημολογίαις καὶ ἑτέροις βιβλίαις εὑρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ι' Μαΐου τοῦ , α' Ծ Կ η' ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

ᾠχος 4 Παφ

Πα Μ Πα
 υμ φω ω ω ω νω ως Πα αρ θε ε ε ε
 νε σε μα α κα ρι ζο ο ο με εν πι ι
 ι στοι χαι αι αι αι ρε ε ε ε πυ υ υ υ υ
 Πα Κε
 λη Κυ υ ρι ι ι ι ς ς ς ς

χαι ρε ε πο ο λι ι ις ε εμ ψυ υ υ
 χαε

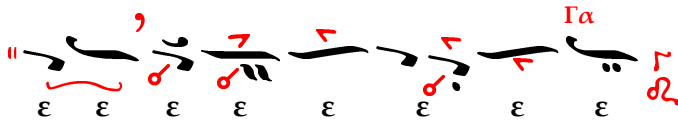
έτέρα θέσις

 χαι ρε ε πο ο λις ε εμ ψυ υ χαε

Δι
 χαι αι αι αι ρε ε δι η η ης η μι ιν ε
 ε λα αμ ψε ε ε ε ε ε ε ση η η με
 Μ Δι
 ε ρο ο ον φω ω ω ως τς ς εκ σς ς τε ε
 Πα
 χαε ε ε εν τος της εκ νε ε κρω ω ω ω ω
 Μ Πα
 ω ω ω ων α α α α α να α στα α
 Μ Πα
 α α σε ε ε ε ω ω ως

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α 1917 ἔν τῳ Ἱερῳ Ναῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῳ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

η η η η πη η γη η η η η η η η η
η η η η χη η η η ζη η η η η η η πη η η
η η γη η η η ζη η η η η η η η η η η
η η η η η η τι ι τι ι ι ι τι ι ι
τι ι ι τι ι η η η η η η η η ης α
α α θα α να α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε γε λε ε ε ο μονοφωνάτης πη η η η
η η η η η η γη η η η ζη η η η η η
η η η η η η η πη η η η η η η η η η η
γη η η η η η η η ης τι ι ι ρι ρι ι
τι ι ι ι ι ι τι τι τι ι τι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
τι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
η η η η η ης α α α θα α να α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

αι ω ω νο ο ος